

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)
štev. (Nº) 24

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
1º de julio - 1. julija 1993

BOŽIDAR FINK

Pogledi na položaj RS

Nagovor predstavnika vlade RS na proslavi
praznika slovenske državnosti v Slovenski hiši 26. junija 1993.

Naloga, govoriti ob spominski slovesnosti za našo neodvisnost ni preprosta. Ko se je pred dvema letoma rodila slovenska država, se je nekaterim izpolnila davna želja, drugi so dejstvo samo preprosto doživeli in ga šele potem tudi notranje sprejeli, spet nekateri pa so dogajanja spremljali celo z nezaupanjem. Tudi razpoloženski odnosi z današnjo slovensko stvarnostjo niso povsem enotni. Republika Slovenija je mlada država, ki se šele preusmerja glede na organizacijo družbenega sestava in politično-upravnega aparata in si ureja prostor v ožjih in širših mednarodnih skupnostih. Zato ne izpolnjuje idealnih pričakovanj. Razen tega se odražajo na njej krizni pojavi, ki jih prinaša regionalna, evropska in svetovna dinamika.

Zato se ne zdi primerno, da bi samo triumfalno slavili praznik. Dovolj naj bo, da si čestitamo za srečo, da je Slovenija postala subjekt mednarodnega prava, država med državami sveta. Slovenska narodnost, ta duhovna prvina, po kateri se skupinsko istovetimo, ima zdaj formalni in dejavni instrument, s katerim se slovenski narod in vsi ljudje dobre volje, ki živijo z njim v življenjski skupnosti, na zunaj izraža in pospešuje splošno duhovno in stvarno blaginjo zase, obenem pa prispeva z njim tudi k utrjevanju miru, varovanju pravičnega reda in rasti napredka vsega človeštva.

Ko spremljamo slovensko stvarnost, nas lahko zajame kdaj zaskrbljenost. Odkrivajo se gospodarske in politične afere, nastopajo ali napovedujejo se stavke učiteljev, kmetov, policistov, tovornjakarjev, zavračajo in zapleta se privatizacija družbenih podjetij, omajan postaja položaj ministrov in morda trdnost vlade ali celo ugled najvišjega državnega organa, pojavljajo se mejni spori in slišijo se glasovi v mednarodnih političnih središčih, ki Slovenijo še vedno omenjajo kot nekdanjo jugoslovansko republiko, državo prejšnjega socialističnega tabora in področje na robu balkanske vojne, celo z nekakšno vlogo sanitarnega kordona. Oglašajo se zdaj tudi načrti za obnovo nekakšnega skupnega jugoslovanskega prostora, kateremu naj bi bila pridružena tudi Slovenija, čeprav ne popolnoma integrirano, ali naj bi se vsaj vključevala med državami OZN v vzhodnoevropsko regionalno skupino.

Vendar se z druge strani odpira opogumljajoče prizorišče: trden je monetarni sistem, valuta konvertibilna, umirja se inflacija, devizne rezerve so razmeroma velike, tržišče in gospodarstvo sta odprti. Slovenija je že polnopravna članica vseh svetovnih gospodarskih ustanov, razen Evropske zveze za prosto trgovino (EFTA) in Splošnega trgovinskega in carinskega sporazuma (GATT), s katerim pa se že vodijo bližnja pogajanja. Vedno več tujih bank odpira podružnice v Sloveniji. Svetovni gospodarski forum uvršča Slovenijo v gospodarskem pogledu med vsemi nekdanjimi komunističnimi deželami na drugo mesto takoj za Češko. Svetovna banka

napoveduje močne kredite za investicijsko okrepitev podjetij v privatizacijskem procesu in Mednarodni denarni fond izrecno podpira usmeritev slovenske ekonomske politike. Borzna vrednost delnic je v porastu in tuje, npr. ameriške in japonske podjetniške skupine pošiljajo v Slovenijo delegacije za odpiranje poslovnih predstavništva. Tudi politično je Slovenija zdaj sprejemom v Svet Evrope skoraj povsem sklenila krog mednarodnih organizacij, v katerih je polnopravna članica, in uživa vplivno podporo pri prizadevanju še za sprejem v pridruženo članstvo Evropske skupnosti. Z včlanjenjem v evropski parlament je Slovenija dosegla pristop k 120 mednarodnim mnogostranskim konvencijam. Te dni je nemški zunanji minister Klaus Kinkel imenoval Slovenijo kot srečen otok, ki se kot priznana država uspešno vključuje v mednarodne komunikacije, in ji pri tem obljubil vso pomoč. Pomemben je bil pred kratkim obisk izraelskega zunanjega ministra Šimona Peresa, ki je zavrnil, da Slovenija ne nosi odgovornost za dogodke na Balkanu, in ji je obljubil vplivno podporo. Ljubljana bo morda gostiteljica nekaterim bližnjevzhodnim mirovnim pogajanjem. Slovenija je že gostiteljica vrste odmevnih mednarodnih srečanj gospodarskih delegacij, tehničnih konferenc, trgovinskih sejmov, pisateljskih zborovanj in študijskih obravnav, npr. pred dnevi o pravicah manjšin in mejah. Vse to gibanje povečuje Sloveniji ugled pred očmi svetovnih dejavnikov odločanja in splošne javnosti. Glede notranjih razmer je pa upoštevati, da npr. 13-odstotna brezposelnost ni večja kot je povprečna v zahodni Evropi in da je padec proizvodnje za več kot polovico manjši kot je v vzhodnoevropskih državah.

Pri tehtanju ugodnih znamenj v slovenski situaciji najbrž ni dvoma, da tista, ki so ugodna, nagibajo tehtnico k sebi. Sicer pa tako ni poti nazaj v nikakršno jugoslovansko institucionalno povezovanje in soodvisnost. Sklepna epizoda jugoslovanskega sožitja je dovolj glasen opomin za Slovenijo, da ne bo več usmerjala svoje usode po iluzijah o bratstvu in edinosti. Njen civilni praznik je zdaj praznik lastne dopolnjene državnosti, kateri se ne bo več odrekla.

Slovenija si torej utrjuje mesto na novem svetovnem prizorišču, s katerega bo mogla sorazmerno sooblikovati nastajajoči novi svetovni red. Zavedati se je treba, da pri tem ne bo imela izrazito odločujočega vpliva. Vendar je pred njo naloga, da dosega pomen kar najbolj upoštevanega partnerja, za kar bo morala skrbeti, da se najprej sama primerno oblikuje in nato prav usmerja svoj nastop.

Dovolite, prosim, da pregledamo nekaj točk, po katerih lahko Slovenija najde v svetu kar najbolj ugodno mesto.

Svet Slovenije ne bo upošteval, če bodo njene notranje sile preveč razdrobljene in če se ne bo izrecno in docela odpovedala hipotekam bližnje preteklosti. Za to je treba, (Nad. na 2. str.)

NEVIHTE V SLOVENIJI

Zadnje čase je v Sloveniji stanje precej težko, tako da se vrstijo štrajki drug za drugim.

Najprej je izbruhnila stavka osnovnošolskih učiteljev, kjer je morala vlada popustiti in jim zvišati plačo, če so hoteli, da učenci pridejo do konca leta redovani.

Drugi precej močnejši in važnejši štrajk so pa uprizorili kmetje pod vodstvom Slovenske ljudske stranke in Zadržne zveze. Pri tem jim je šlo za celotno izboljšanje stanja kmečkega prebivalstva, za katerega se zadnje mesece nihče ni nič zmenil. Pri tem jim je tudi pomagalo Slovensko kmečko gibanje pri Krščanskih demokratih, ki ga vodi Ivan Oman. Ta je zahteval pozitivne rešitve in sicer odstop kmetijskega ministra dr. Kračuna, ki ignorira kmečke zahteve. Drugače je zagrozil, da bo pri Krščanskih demokratih zahteval, da izstopijo iz vladne koalicije.

Kmetje pa so s protesti nadaljevali in v ta namen zaprli in blokirali mejne prehode predvsem za tovornjake. S kamioni so zaprli vse prehode na Hrvaško, pri Sežani, karavanski predor, Dravograd in drugje. Tudi so se s traktorji zbrali pred vladno palačo in protestirali.

Štrajk se je počasi umiril, ko je država popustila. Seveda pa so se povišice takoj prevalila na potrošnike, saj stroški, ki jih bo vlada odštela za uresničitev kmečkih zahtev, dosega pol milijona mark.

Zadeva HIT-VIS. je dobila sedaj prvo žrtev: odstopiti je moral dosedanji voditelj Varnostne in informativne službe, Janez Sirše, katerega so dolžili, da je prej kot minister za turizem imel posebne odnose z igralnico HIT. Ta je sicer vse zanikal, a je moral odstopiti, da s tem pomiri razburkanost. Vprašanje je, ali bo kaj s tem dosegel.

Milanu Kučanu, predsedniku Republike Slovenije

Igor Bavčar, dr. France Bučar, Janez Janša, Jelko Kacin, dr. Dimitrij Rupel in Lojze Peterle so 23. junija v odprtem pismu, ki smo ga prejeli po faksu in ga spodaj v celoti objavljamo, očitali predsedniku Republike Slovenije Milanu Kučanu njegovo negativno zadržanje do Slovenije, željo po obnovitvi nekdanjega jugoslovanskega prostora, kakor tudi to, da je odlikoval s častnim znakom svobode RS razne projugoslovanske Slovence. Vrnili so mu tudi svoja odlikovanja, ki jih jim je pred časom podelil. Levičarski časopisi so takoj uprizorili gonjo proti podpisnikom in branili predsednika države.

Dve leti po izbojevanju svobodi, samostojnosti in neodvisnosti, ki je Slovenijo za razmeroma nizko ceno rešila iz jugoslovanske morije, postaja slovenska država v očeh in dejanjih dela naše oblasti in politične javnosti sporna, še bolj sporni pa so za te kroge tisti, ki so si za samostojnost najbolj prizadevali.

Smo priče politiki razvrednotenja slovenske samostojnosti, v tujini in pri nas so čedalje glasnejše pobude za oživljanje nekakšne nove Jugoslavije. V vplivnih mednarodnih krogih (Kissinger, De Michellis, itd.) se spet postavlja vprašanje smisla slovenske samostojnosti. Jugoslavija v starem okviru in bojda na nekkih novih, menda gospodarskih temeljih, spet kot ptič Feniks vstaja v ozadju možnih variant za ureditev razmer na Balkanu. Ker tisti, ki bi lahko kaj storili in ki bi morali kaj storiti, da bi preprečili ubijanje, posiljevanje in etnično čiščenje, svojo slabo vest zdravijo s tem, da iščejo vzroke za vojno in razpad Jugoslavije tudi v Sloveniji, so časi postali nevarni. V Sloveniji danes deluje močna skupina vplivnih ljudi, tudi v vladajočih strankah in na vodstvenih položajih, ki so narodnostno, sorodstveno, politično ali gospodarsko vezani na bivšo Jugoslavijo in so naklonjeni njeni oživitvi.

Po drugi strani pa se skuša boj Slovenec za samostojnost celo kriminalizirati. Nekateri visoki uradniki dokazujejo, da je JLA ves čas agresije in vse do umika iz Slovenije delovala zakonito, kar postavlja vprašanje, kako sta potem delovali slovenska vojska in policija, ki sta se napadal-

cem uprli?

Visoki oficirji JLA, ki so dolga leta delovali proti samostojni Sloveniji, junija 1991 pa ji grozili z uničenjem, prejemale danes akontacije vojaških pokojnin, ki presega primerljive plače v slovenskem gospodarstvu. Nekaterim, ki celo državljanstva nimajo, je bila omogočen celo odkup stanovanj za desetino realne vrednosti, tako da so jih lahko potem prodali in si v Beogradu kupili vile. Posamezniki celo s posojili, najetimi v naših bankah. Najbrž jih ne bodo nikoli odplačali.

Mnogi, ki se dozda niso upali vrniti v Slovenijo, zadnje čase spet prihajajo (med njimi celo generali nekdanje JLA). Zahtevajo državljanstvo, odkup stanovanj za desetino vrednosti in grozijo državi, ki so jo pred dvema letoma napadli s tanki in letali, z Evropskim sodiščem za človekove pravice.

Večkrat ste se tako ali drugače, posredno in neposredno zavzemali in zanimali za vojaške pokojnine oficirjev bivše JLA, odkup vojaških stanovanj in druge njihove probleme. Mnogo manj pozornosti ste posvečali otrokom in svojem teritorialcev in policistov, padlih v vojni za Slovenijo, in njihovim problemom.

Se spominjate, g. predsednik, kako so nekateri člani nekdanjega predsedstva RS nasprotovali javni razglasitvi samostojnosti 26. junija 1991? Letos se zgodovina očitno ponavlja. Šef vašega urada se je namreč na odboru za počastitev druge obletnice državnosti na vse kriplje upiral javni pri-

(Nad. na 4. str.)

Za vse žrtve vojne

15. junija je ob Lipi sprave na ljubljanskih Žalah potekala že peta žalna slovesnost v spomin na vse žrtve vojne. Prva je bila še v trdi komunistični dobi.

Najprej je bila maša, ki jo je daroval metropolit dr. Alojzij Šuštar. Med drugim je govoril o pomenu notranje povezanosti med krivdo, odpuščanjem in spravo. Ob Lipi sprave so predstavniki slovenske teritorialne obrambe po pesmi Tišina k lipi

nam ta kraj govori o življenju, predvsem o življenju tistih, ki so odšli k Bogu.

Sledili sta pesmi Oče odpusti jim (zbor Gallus) in Zdravljica (godba Vevče), nato pa govor Stanislava Klepa, duhovnega vodje gibanja ob Lipi sprave. Dejal je, da skoraj gotovo ne bi bilo današnjega spominskega dne, če se v davnih junijskih dneh leta 1945 ne bi zgodilo tisto, kar ni samo največja narodna nesreča, marveč dejanje, ki zadeva naš ponos, in ki ga je zakrivila prejšnja komunistična oblast. Leta 1945 je „ubijala oblast, komunistična oblast, načrtno in premišljeno. Ubijala je država, katere pravna dedinja je nesporno tudi demokratična Republika Slovenija. Ubijala je ideologija boljše vizma. Svoje nasprotnike, protikomuniste, da bi si zagotovila popolno in večno oblast. Plemenito idejo narodnoosvobodilnega boja je sprevrnila v pošastno nečlovečnost. Čez 100 množičnih grobišč in nešteti posamezni gobovi so neme priče slovenskega holokavsta.

Ne gledati nazaj in ne videti zla, ki je bil storjen, je nasvet, ki ga odklanjamo. Ravno pogled nazaj nas lahko odvrne od napačne poti, na kateri smo nekoč že bili.“ Klep je na koncu izrazil željo vseh, da bi se zlo nikdar ne ponovilo in da bi človek ohranil človečnost.

Ivan Korošec, nekdanji domobranec, ki je na obisku iz Argentine, je recital svojo pesem Trije so odšli, po Naprej zastava Slave in Slovenec sem, pa še nekdanji partizan Tone Frantar Starša. Spravna prireditelj se je končala s pesmijo Glejte, že sonce zahaja.

Ivo Žajdela

„Slovenec“, 16. junija 1993

položili venec, narejen iz cvetov, ki so predstavljali slovensko trobojnico. Na njem je pisalo „Umrlim za domovino“. Nadškof Šuštar je spregovoril v spomin vseh, ki so žrtvovali življenje, eni za ideale, drugi pod prisilo. Ob napisu na lesenem Kristusu, ki stoji ob Lipi „Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo“ je dejal, da je za veliko ljudi veljalo, da niso vedeli, kaj so delali. O Lipi sprave in prireditvi „Dan krivde, odpuščanja in sprave“ je dr. Šuštar poudaril, da

Koga zastopa državni svet (senat)?

Nerazumljive zahteve državnega sveta pri sprejemanju zakonov v zvezi z lastninskimi preoblikovanjem podjetij znova postavljajo v ospredje vprašanje, čigav predstavnik je državni svet in čigave interese zastopa. Državni svet je izglasoval odložni veto na zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij zaradi njegovega 29. člena z obrazložitvijo, da je protiustaven, ker naj bi njegova določba veljala za nazaj. Pri tem se državni svet sklicuje na pravno državo in varstvo pravnega reda.

Državni svet se dobro zaveda, da se želijo s tem določilom odpraviti posledice divje privatizacije oziroma (po domače povedano) kraje družbenega premoženja, ki jo je omogočal real-socialistični Markovičev zakon o podjetjih. Zakaj državni zbor tako trmasto vztraja, da se v mladi državi Sloveniji uzakoni kraja, ki je sicer bila v bivšem sistemu „džansko uzakonjena“? Ali se z odpravo krivičnih in nemoralnih zakonov ruši pravni red?! Ne čudim se, da

nekdanji oproda real-socialističnega jugoslovanskega sistema, zdaj predsednik državnega sveta, danes z odložnim vetom in grožnjami z ustavnim sodiščem ruši na novo uzakonjene moralne pravne norme ter želi uveljaviti krajo ko doktrino pravne države.

Dejstvo pa je, da so vsi posli v postopku divje privatizacije nični že na podlagi določb sicer starega, vendar še veljavnega zakona o obli-gacijskih razmerjih. Razlika je le v tem, da je po določbah zakona o obli-gacijskih razmerjih treba sodno izpodbijati vsak tak pravni posel posebej, medtem ko za državni svet tako sporni 29. člen že sam razveljavlja vse te transakcije v postopku divje privatizacije, ki so bile izvršene na škodo slovenskega naroda. Zato si res upravičeno postavljamo vprašanje: koga in zakaj zastopa državni svet? Slovenski narod ter poštenega in delovnega slovenskega delavca zagotovo ne!

Janez Lampret

„Slovenec“, 15. junija 1993

Pogledi na položaj RS

(Nad. s 1. str.)

da se odpravijo vsaj moralni, pa tudi materialni krivični nasledki preteklega režima, izbrišejo njegove reminiscence in razvrednotijo simboli. Republika Slovenija se na mednarodnem forumu odločno zavzema za uveljavljanje principa univerzalnosti in neodvisnosti človekovih pravic in za njih učinkovito varstvo. Svet bo zato od nje pričakoval, da se bo predvsem sama odrekla nekdanjim hudim kršitvam na njenih tleh in da bo za prihodnost zavarovala polno veljavnost človekovih pravic. Med te pravice šteje tudi čast z dobrim imenom, posebno če je ta prizadeta z množičnim, nekdanj uradnim krivičnim ocenjevanjem.

Slovenija se predstavlja kot zaupanja vreden člen svetovne skupnosti. Notranja organizacija družbenega tkiva, izpopolnitev državnega aparata in predvsem prizadevanje za duhovno in tvarno zdravje bo utrjevalo moralno identiteto države in prepričanje, da ji je v mednarodnih odnosih mogoče zaupati. Temu bo pomagala tudi dolgoročno začrtana zunanje-politična linija.

Po dolgoletni ujetosti v ideološko zaprti sistem je Sloveniji treba, da se kar najbolj odpira svetu in sama stopa v svet. Njena majhnost ji ne bo breme, če bo v svetu prisotna in če bo svet prisoten v njej, njen zunanji nastop pa vedno živ in kakovosten.

Slovenija velja za prijazno državo že po pokrajinski podobi in po kulturni in civilizacijski razvitosti. Taka bo morala biti v mednarodnih odnosih, če bo hotela uspevati. Ker se ne more zanašati na veliko obrambno in gospodarsko moč, bosta morala biti njeno odločanje in tehnika v odnosih previdno prožna.

Sloveniji se nadalje nalaga, da je gostoljubna država. Že zdaj se odpira tujskemu prometu in neprestano je gostiteljica političnih, gospodarskih, znanstvenih, tehničnih, kulturnih, duhovnih in umetniških zborovanj in prireditev. To bo tudi v prihodnje dvigalo Sloveniji poznanje in ugled in ji prinašalo duhovne in stvarne koristi.

Nova Slovenija si z uspehom prizadeva, da je prisotna povsod v družbi držav, ki so socialno, gospodarsko in kulturno razvite in vplivne v meddržavni skupnosti. V preteklosti je bila posredno med nominalno neuvrščeni, a je bila z njimi vpeta v blok, ki ni prispeval k odpravljanju nasledkov mrzle vojne. Zdaj se Slovenija ne bo vklepala v bloke, ki bi se utegnili izoblikovati med silami, še manj se bo vanje eksistenčno zapisovala. Smoter države bo zagotavljanje splošne blaginje za njeno državljansko skupnost in bo za to blaginjo skrbela ob sodelovanju z drugimi državami v zgolj interesnih skupnostih brez fiktivnega bratstva in edinosti ali drugačnih objemov.

Današnja skrb Slovenije je, da prepriča svetovno mnenje, da ne spada na Balkan ne zemljepisno ne zgodovinsko ne kulturno-civilizacijsko ne politično. Tam ima lahko le tržno-ekonomske interese. Zato ni več obravnavana v svežnju z drugimi deli nekdanje jugoslovanske skupnosti. Bližina konfliktnih območij deloma še zadržuje

Slovenec v vesolju

Novembra bo z vesoljskim trajektom Space Shuttle v vesolje poletela nova misija ameriške agencije NASA. V njej bo tudi ameriški Slovenec Ronald Šega, doktor fizike, matematike in elektronike iz Ohia. Skupaj z ruskimi vesoljci bodo proučevali nebesne pojave. Ronald Šega, ki tekoče govori slovensko, je prvi Slovenec, ki bo šel v vesolje. Tako je slovenski narod — čeprav s svojo zdonsko komponento — prišel do še enega pomembnega dosežka.

tuje trgovinske partnerje in investitorje, zato je potrebno, da obvelja Slovenija za docela odlepljeno od balkanskega političnega prostora in da zavrže v sedanjem konfliktu vlogo posrednika ali sanitarnega kordona. Kolikor lahko sodeluje pri naporih za pomirjenje in vzpostavitev pravičnega stanja na jugu, je njeno mesto na tej strani črte, v družbi sil, ki se od zunaj temu posvečajo.

V konfliktnih situacijah s sosedi nastopa Slovenija s previdno trdnostjo, načelno in pragmatično. Razmerje do tujih narodnih manjšin ima ustavno urejeno dalj kot določajo evropski standardi in glede mejne situacije sprejema stanje ob razglasitvi samostojnosti. Zato je moralno upravičena, da zahteva reciprocitetno razmerje v obravnavanju slovenskih manjšin in spoštovanje zgodovinske in pogodbeno utrjenih mednarodnih mej, po geslu: Tujega nočemo, svojega ne damo! Pri tem pa njena diplomacija nastopa tako, da ohranja kar najbolj prijazno in civilizirano razmerje s sosedi.

V interesu lepe podobe Slovenije pred svetom in zaradi utrjevanja slovenske zavestnosti in volje po sodelovanju z izvorno domovino država zagotavlja, da se za rojake po svetu, tudi če niso slovenski državljani, in za državljane, četudi niso slovenskega pokolenja, opravlja konzularna služba v kar najbolj zadovoljivem obsegu. K temu nagibajo zunanje organe prepričanje in izkušnje, da je pozorna skrb za svoje ljudi v tujini pomembno sredstvo, po katerem se zvišuje ugled slovenske države pred svetovno javnostjo.

Naj ne bo odveč, če končno slišimo nekaj izjav, ki jih je dala ob nedavnem sprejemu Slovenije v polnopravno članstvo Sveta Evrope generalna sekretarka Catherine Lalumière: „Slovenija je doživela veliko preizkušnje, poznala je komunistični režim, se od njega ločila in dobro ve, kaj pomeni totalitarna misel in njene nevarnosti... Zato lahko odigra pomembno vlogo pri preveritvi idej... Slovenija gotovo ni revna država, v njeno gospodarstvo imam zaupanje, saj lahko skupaj z avstrijskim in švicarskim postane del gospodarsko cvetočega območja. Življenska raven v Sloveniji bo kmalu med višjimi v Evropi... Slovenija se bo postopoma vsidrala v vse pore evropske integracije in sodelovala v njih in to na vseh ravneh, ne zgolj na državnih... Prepričan sem, da bo proces vstopanja tudi v Evropsko skupnost hiter, kajti slovensko ljudstvo se bo hitro naučilo.“

V evropskih časopisih pa lahko beremo ugotovitve, da med državami z gospodarskimi reformami Slovenija beleži makroekonomske uspehe in da njeni predpogoji za to, da bi postala „druga Švica“, niso slabi, saj je prebivalstvo narodnostno homogeno, delovna sila zadovoljivo izobražena, izobraženci pa načeloma obvladajo več tujih jezikov. Ravno tako je dobra infrastruktura, ki jo je treba le še modernizirati. Temu mnenju se pridružujejo številni politični in poslovni dejavniki, ki premagujejo pomisleke in pridržke in se vedno bolj odločajo za oceno, da je Slovenija nizko rizična država in da ima ugodne razvojne možnosti.

Na stišišču treh svetov je Slovenija izpostavljena, da ji naravni populacijski pritisk in kulturno-politični vplivi ogrožajo etnično in duhovno identiteto in posledično tudi politično neodvisnost. Hkrati pa ji prav ta situacija zagotavlja, da se zaradi tamponske funkcije država ohranja in krepi. V tem položaju sme Slovenija res z upanjem pričakovati, da bo dosegla vlogo nekake druge Švice, duhovno zedinjene, pravično urejene, odprte, prijazne, gostoljubne, zaupanja vredne in varne dežele.

Katastrofalen izid volitev na Primorskem

Balotažne oziroma ožje volitve za predsednika tržaške in goriške pokrajine, ki so bile v nedeljo, 20. junija, so imele za celotno slovensko manjšino zelo neugoden ali, brez ovinkov povedano, katastrofalen izid. Zaradi novega večinskega volilnega reda so iz obeh svetov izpadli vsi slovenski svetovalci, razen predstavnice Demokratične stranke levice - DSL Nives Cossutte (Košute), ki ji je la za las uspelo priti v tržaški pokrajinski svet. Predsednik tržaške pokrajine je postal odv. Paolo Sardos Albertini, predstavnik Slovincem in Sloveniji zelo neprijazno nastrojene Liste za Trst. Albertini je prejel le pičlo večino 50,7%, njegov tekmelec prof. Franco Codega, pa je dosegel 49,3%. Albertini je nabral večino glasov v Trstu, v vseh okoliških občinah (Milje, Dolina, Repentabor, Zgonik in Devin - Nabrežina) pa je krepko zaostal za Codego. V goriški pokrajini je ob veliki volilni abstinenci prepričljivo zmagala predstavnica Severne lige Monica Marcolini, ki je dosegla 55,3%, njen krščansko-demokratski tekmelec Bergamin pa 44,7% glasov.

Slovenska skupnost - Ssk je bodisi v goriški kot v tržaški pokrajini po več desetletjih prvič ostala brez lastnega predstavnika, in to kljub temu, da je v obeh pokrajinah kar precej povečala število glasov. Kljub povečanemu številu glasov ji 6. junija tudi ni uspelo, in to prvič po 29 letih, izvoliti svojega predstavnika v deželni svet. To so sadovi sprememb volilnega sistema, ki ne upoštevajo specifične strank narodnih manjšin.

Če potegnemo črto pod deželnimi in pokrajinskimi volitvami 6. in 20. junija, je torej bilanca za vse Slovence v Italiji, in ne samo za Ssk, vse prej kot ugodna. Celotna manjšina je namreč v teh upravnih telesih ohranila le malenkostno predstavnitvo in sicer 1 deželnega svetovalca (prof. Miloš Budin, DSL) in 1 pokrajinsko svetovalko v Trstu (že omenjeno Nives Cossutta, DSL), medtem ko v goriškem pokrajinskem svetu ni nobenega slovenskega predstavnika. Ti klavni rezultati so tudi sad politične neenotnosti med manjšino kot tako. Ssk je še pravočasno opozorila na nevarnost, da bodo novi volilni predpisi zdesetkali slovensko predstavnitvo v izvoljenih organih, vendar se svarila in vabila za skupen ali koordiniran nastop vseh slovenskih političnih komponent niso obnesla. Med slovensko manjšino v Italiji še vedno ostaja odprto, in to velja praktično že za ves po vojni čas, ključno vprašanje: ali naj se manjšina tudi na političnem torišču javlja kot subjekt, torej samostojno, ali naj se njeni politični predstavniki vključujejo v italijanske (predvsem levičarske) stranke. Po tej volilni katastrofi ideja o skupnem in samostojnem nastopu končno pridobiva nekaj več pristašev. Kot učijo izkušnje francoske in še posebej avstrijsko-nemške manjšine v Italiji kakor tudi izkušnje drugih manjšin v Zahodni Evropi, interese neke manjšinske narodnostne skupnosti najbolje zastopa enotna politična organizacija njenih članov. Le stranka ali gibanje, ki bo predstavljalo manjšino kot tako, ki bo navznoter pluralno, navzven pa enotno, bo lahko enakopravno sklepalo dogovore z drugimi političnimi formacijami, ko bo treba na volitve.

„Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal,“ pravi pregovor. In res je veliko odvisno od Slovencev samih, od njihove domišljije in predvsem zdrave pameti. Vendar se mora končno zganiti tudi država, ki je dolžna manjšini priskrbeti pravičen zaščitni zakon. To ji narekujejo lastna ustava in mednarodne pogodbe. Doslej tega ni uresničila zaradi nasprotovanja vplivnih krogov v

okviru Krščanske demokracije - DC in zaradi nasprotovanja laičnih ter zmerno levih vladnih strank (liberalci - PLI, republikanci - PRI, socialdemokrati - PSDI, del socialistov - PSI), ki so se v Furlaniji-Juljski krajini, zlasti pa na Tržaškem, bale izgubiti podporo zmernih in nacionalistično nastrojenih volilcev. Proti vsaki zaščiti manjšine so bili seveda vedno neofašisti iz vrst MSI. Ko se zdaj t.i. vladni blok ruši pod težo škandalov podkupniške afere ter se uveljavljajo nove in opozicijske sile, kot sta Severna liga in DSL, se utegne kaj spremeniti na bolje. Severna liga ni doslej v zvezi z manjšinskim vprašanjem pokazala svojih kart, DSL pa je temu problemu bliže, saj se je načelno vedno izrekala za njegovo rešitev. DSL postaja vladna stranka in odslej bo odgovornost za sprejetje zaščitne zakonodaje v prid slovenski manjšini predvsem na njenih predstavnikih.

Vendar skepsa je na mestu. Italijanska politična scena še zdaleč ni umirjena, država mora rešiti zelo težko ekonomsko in moralno krizo in bati se je, da kljub prisotnosti „naprednih“ sil pri njenem krmilu ne bo časa za reševanje tako „obrobnih“ zadev, kot je zaščitni zakon za slovensko manjšino.

Nezadovoljivo stanje slovenske manjšine v Italiji je 23. junija prikazal nekaterim vidnim predstavnikom Evropskega parlamenta Martin Breclj. Kot podžupan devinsko-nabrežinske občine se je pridružil skupini političnih predstavnikov iz Istre in Trsta, ki so se pred nekaj dnevi napotili v Strasbourg, da bi tam obrazložili projekt z naslovom „Istra, laboratorij sožitja in sodelovanja za novo Evropo“ in obenem spregovoril o stanju italijanske manjšine v Sloveniji in na Hrvaškem. To precej številno delegacijo je vodil predsednik krožka „Istria“ Marino Vocci, ki je osebno politično blizu Demokratični stranki levice - DSL. Krožek „Istria“ ima sedež v Sestlanu, torej v devinsko-nabrežinski občini, in je med organizacijami istrskih beguncev še najbolj odprta ali vsaj pozorna do tukajšnjega slovenskega življa.

Čeprav sestava te delegacije lahko vzbuja nekatere pomisleke, velja vendarle podčrtati dejstvo, da je bil Breclj zelo verjetno prvi predstavnik slovenske manjšine v Italiji, ki je o hudih problemih tukajšnjih Slovencev govoril s podpredsednikom Evropskega parlamenta Robertom Berzantijem, s predsednikom komisije za regionalno politiko Kataloncem Antonijem Gutiérrezom Díazom, s predsednikom komisije za zunaje zadeve Špancem Enriquejem Baronom Crespom. Tem osebnostim in predstavnikom skorajda vseh poslanskih skupin v Evropskem parlamentu je predstavil spomenico, v kateri je bila podrobno obrazložena zahteva po zaščiti slovenske manjšine v Italiji in zahteva po njeni primerni politični zastopanosti v izvoljenih telesih tako na krajevni kot na državni ravni. Izročil je tudi nekaj dokumentov in knjig, ki obravnavajo nekdanji in sedanji položaj Slovencev v Furlaniji - Juljski krajini.

Dosedanje poročanje v tukajšnjih medijih (tudi in zlasti v Primorskem dnevniku) je nekoliko prezrlo ta Brecljev nastop. Njegovo prisotnost so samo zabeležili, v ospredju pa je bilo pisanje o istrski problematiki. Tudi to se dogaja pri nas. Če bi katerikoli tukajšnji slovenski predstavnik italijanskih levičarskih strank šel na isto pot in predstavil vsaj podobno dokumentacijo kot Breclj, bi gotovo vse skupaj obesili na veliki zvon in napolnili marsikateri stolpec predvsem v Primorskem dnevniku - Republikli.

A. B.

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

NAVTIČNI PROGRAM. V kranjski Savi bodo svoje delovanje razširili s tkz. navtičnim programom. Letos nameravajo izdelati prvih 300 čolnov, prihodnje pa vsaj 400. Skoraj vse bi prodali na tujih trgih.

PRVI AVTO NA PLIN so registrirali v Sloveniji. Zemeljski plin naj bi kot pogonsko sredstvo začeli uporabljati pri vozilih velikih sistemov, policije, gozdnih gospodarstev, kjer je predelava vozil mogoča.

SIBIRIJA — DEŽELA PRILOŽNOSTI. Sibirija ni več oddaljen trg. Postaja vse pomembnejši poslovni most med Evropo in Kitajsko. V sibirskem mestu Krasnojarsk (Ruska federacija) je slovenki Kompas Consulting d.d. ustanovil lastno podjetje, ki ima namen vzpostaviti poslovne zveze med Slovenijo in Sibirijo.

PRED 60 LETI so imeli v Sloveniji 101 hotel, 55 kavarn, 162 restavracij in 28 turističnih pensionov.

VELIKO IZVAŽATI. Majhna država, kot je Slovenija, bi morala v najkrajšem času vsaj podvojiti delež izvoza v bruto domačem proizvodu. Podpisanih je bilo več gospodarskih pogodb, vendar pri nenadni izgubi jugoslovanskega trga dosedanja napori še niso nadomestili te izgube.

TEČAJ KUHANJA in spoznavanja zdrave prehrane so organizirali pod pokroviteljstvom raznih gospodarskih ustanov v Trebnjem. Poudarek je bil na pripravi hrane iz domačih sirovin, hrani, ki jo pridelamo na kmetiji. Podobni tečaji so pomembni za zdravje in prav tako za kmečki turizem.

87% V ZASEBNI LASTI. Lani je bilo v Sloveniji zabeleženih 52.178 podjetij in organizacij. Od tega 35.843 v gospodarskih in 16.336 v negospodarskih dejavnostih. Na področju gospodarstva je bilo lani 5085 industrijskih, 504 kmetijskih, 64 gozdarskih, 1785 gradbenih, 917 prometnih, 8464 trgovinskih, 1433 gostinskih in turističnih podjetij. Od tega je 87% podjetij v zasebni lasti po podatkih statističnega zavoda.

SLOVENSKA TEKSTILNA INDUSTRIJA se je predstavila na 39 sejmu v Ljubljani. Razstavljalo je 193 proizvajalcev iz 10 držav, od tega 142 iz Slovenije, drugi pa iz tujine: Hrvaške, Makedonije, Italije, Avstrije, Nemčije, Španije, ZDA, Tajske in Francije. Na pestrih modnih revijah so bile predstavljene modne kolekcije za sezono 93/94.

SLOVENSKI TOLAR NA SLOVENSKEM PAPIRJU. Na seminarju o zaščiti pred ponaredki je bilo ugotovljeno, da ima izdelava 90 odstotkov zaščit, ki jih poznajo na svetu. Naše tolarje tiska angleška družba za tiskanje denarja De la Rue, ki je največja tovarna za tiskanje denarja na svetu. Na zahtevo banke Slovenija kupujejo papir za tiskanje v papirnici v Radečah na Dolenjskem.

USPEŠNA SEZONA. V aprilu je bilo v zdravilišču Rogaške 946 gostov, večji del iz Avstrije in Italije. Zaradi izjemnega zanimanja gostov iz Italije je italijanska zbornica pripravljena na sodelovanje in pomoč.

NOVA PRILOŽNOST. V Slovenj Gradcu bodo po dolgem času spet organizirali nekdanji mednarodni sejem PREZENTA 93 od 4.—9. junija. Namen sejma je afirmacija koroškega malega gospodarstva in obrti. Poleg izdelkov za široko potrošnjo, gostinstvo in turizem, bodo predstavili tudi gozdarstvo in lesno industrijo. Seveda bo na sejmu prostor za opremo in šport, zdravo prehrano, drobno hišno opremo, vrtičkarstvo in podobno.

LUKA KOPER. V marcu so v luki Koper pretovorili kar 576.000 ton blaga. S tem so krepko presegli načrtovanih 359.000

pretovora. Luka Koper je za mnoge države postala prometno zanimiva.

UVOZ PŠENICE IZ ZDA. V Koper je prispela ladja ZDA s 52.000 tonami pšenice, ki jo nameravajo slovenska žitarska in mlinarska podjetja porabiti do jeseni. Zaenkrat gre za enkratni uvoz.

120 MONTAŽNIH HIŠ so letos izdali v podjetju Zarja iz Petrovc pri Žalcu. Po sodobitvi tovarne pa bodo v enem letu izdelali 250 hiš.

PLINA DOVOLJ. Odkar Slovenija kupuje plin iz Rusije in Alžirije, ga imajo dovolj za domače potrebe. Dobivajo ga preko Češke in Slovaške.

SLOVENSKA VRATA V SVET pomeni Celovski sejem. Če bo Slovenija imela premalo iniciative, bo v Celovcu kmalu osrednji evropski sejem, namesto v Ljubljani.

TURKI PRIHAJAJO. Po medsebojni pogodbi nameravajo odpreti cestni promet za 15 do 20.000 tovornjakov, ki naj bi prečkali Slovenijo vsako leto.

OLJČNIH NASADOV je v Sloveniji le za 400 hektarjev. Je pa še 1500 hektarjev leg, zemljišč primernih za gojitev oljke. V Istri daje zagon za obnavljanje oljčnih nasadov Društvo oljkarjev s 150 člani. Na leto posadijo okoli 20.000 sadik.

3,6 MILIJONOV OBUTVE na leto izdela podjetje Planika, ki prestaja hude težave, zlasti ker so si na jugu polastili za 20 milijonov mark njenega blaga. Kljub temu pa ni brezposelnih in upajo, da se bo podjetje kmalu rešilo iz krize.

NUKLEARNA ELETRARNA KRŠKO ima velike probleme z odpadki. Ljudje so še prestrašeni od katastrofe v Černobilu in nočejo dati zemljišč za bunkerje z radioaktivnimi odpadki. Zeleni Slovenije zahtevajo, da bi zaradi grozeče nevarnosti elektrarno zaprli.

MEDNARODNI SEJEM MALEGA GOSPODARSTVA so imeli prve dni v maju v Kranju. Sodelovalo je nad 100 domačih in tujih razstavljalcev. Predstavljena je bila pestra ponudba obrti in podjetij. Vzporedno s sejmom so bili na programu seminarji in posveti.

DOBRO ZALOŽENE TRŽNICE. Vse mesece letošnjega leta so bile slovenske tržnice dobro založene. Vedno je bilo dovolj južnega sadja. Zelo zgodaj so se pojavili tudi pridelki, ki za ta čas niso običajni: jagode, novi krompir in čebula, kumarce, paprika in paradižniki. Cene so bile nekoliko višje, le jabolka, hruške in pomaranče so letos cenejše.

ČIŠČENJE ODPADNIH VOD. Slovenska ladjedelnica v Izoli bo za ekološko sanacijo porabila 2,8 milijonov dolarjev. S posebne vrste splavom lahko pobere 400 kubičnih metrov odpadnih vod, zlasti okoli ladjedelnice, kjer popravljajo ladje in puščajo odpadno olje, mazut in vode z naftnimi derivati. Čoln, ki se imenuje Viližan, ima mnogo dela, saj vsako leto popravijo kakih 60 ladij. V pristanišče pa pripelje v teku leta tisoč ladij, ki želijo odati odpadne tekočine.

ELAN DOBRO DELA. Elan je lani dosegel dobro poslovne rezultate. Še posebej so šle v prodajo njegove smuči MBX v ZDA, Kanado in na Japonsko. Povečala se je tudi prodaja plovil.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

17. junija

1 dolar	116,06 SIT tolarjev
1 marka	70,15 SIT tolarjev
100 lir	7,73 SIT tolarjev

„Zagotoviti temeljno pravico do lastninjenja“

IZIDOR REJC, PREDSEDNIK KOMISIJE ZA SPREMLJANJE IN NADZOR LASTNINSKEGA PREOBLIKOVANJA PODJETIJ

Državni zbor je pred kratkim sprejel zakon o spremembah zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij. Največ prahu v javnosti je povzročilo dopolnilo (zanj je glasovalo 45 poslancev, proti jih je bilo 34), da so nični vsi brezplačni prenosi družbenih sredstev iz določenega podjetja na druge pravne osebe. Predlagatelj dopolnila je bila komisija za spremljanje in nadzor lastninskega preoblikovanja podjetij, ki jo vodi poslanec Slovenskih krščanskih demokratov Izidor Rejc. Državni svet je nato z veliko večino sprejel odložni veto na to dopolnilo, parlament pa ga je še enkrat potrdil.

Gospod Rejc, v čem je bistvo tega dopolnila? Zakaj ga je vaša komisija predlagala?

Člen 145. b Markovičevega zakona o podjetjih, sprejet leta 1990, omogoča, da podjetja prenašajo svoj kapital na druga podjetja, ne da bi si tako pridobila pravico upravljanja. S tem je zakon omogočal prakso, da se z držbenim kapitalom lahko dela, kar se hoče. Kapital nosi s seboj tudi upravljanje, kar smo opredelili v pravkar sprejetem zakonu o gospodarskih družbah. Vsakršno povečevanje ali zmanjševanje kapitala je povezano tudi s povečevanjem ali zmanjševanjem pravice do upravljanja. Takih prenosov, kot jih je omogočal Markovičev zakon, zakon o gospodarskih družbah ne pozna.

Zdaj ko prihaja v veljavo zakon o lastninskem preoblikovanju, bi to pomenilo, da je tisti, ki je prenesel iz svojega podjetja kapital drugam, ni pa si zagotovil pravice do upravljanja, s tem onemogočil delavcem, da bi bili v tujem podjetju lastniki. Da bom jasnejši: če je nekdo prenesel v drugo podjetje del kapitala in si ni zagotovil upravljaljskih pravic, je torej te pravice prenesel nanj. Lastninsko preoblikovanje je zgodovinsko dejanje, v katerem naj bi delavci (zdaj zaposleni, bivši zaposleni ali upokojenci) prišli do lastnine, ki smo jo prav zato z večjim 50-odstotnim popustom delavcem tudi bolj „odprli“. Ničnost prenosa pomeni, da se morajo vsi prenosi preknjižiti nazaj.

Je mogoče vzpostaviti prejšnje stanje? V tem času so bili odpravljeni številni posli, organizacijske spremembe...

Že v primeru Hita so njegovi predstavniki dejali, da bodo že opravljene prenose preknjižili. Pomembno je, da tisti, ki je kapital „spustil iz rok“, tega dobi nazaj. Ko se bodo izvajala lastninska preoblikovanja, se bo ves proces začel oblikovati na novo. Primer za večje sisteme: če sem na vas oziroma na poslovni sistem prenesel kapital, vi pa ste ga prenesli meni nazaj kot svojega, je moja družba postala odvisna. Ko sprejemam program lastninskega preoblikovanja, ki ga bodo (ali ne bodo) potrdili delavci, ne morem odločiti. Če imate vi večinski delež v upravljanju, potem sem to pravico izgubil.

Bo to zavrlo postopek lastninske preobrazbe?

Ne more, saj vzpostavlja samo prvotno stanje.

Precej glasni so očitki, da je zakonodajalec s tem dopolnilom posegel retroaktivno, kar naj bi bilo pravno nesprejemljivo. Napoveduje se spor pred ustavnim sodiščem...

Ustavno sodišče je bilo glede tega labilno. Leta 1991, ob prvi slovenski vladi, je ta

člen Markovičevega zakona zamrznilo; naslednje leto, ko je bil predsednik vlade dr. Janez Drnovšek, pa je člen odmrznilo, češ da za poslovne sisteme ne velja. Veljati mora za vse. Ne moremo delati izjeme, saj gre za elementarno pravico ljudi, da so udeleženi pri lastninjenju. Čudim se, zakaj se sindikati ne postavijo na stran delavcev in to pravico zagotovijo.

Glede neskladnosti z ustavo pa moram reči, da ustava neposredno govori o tem, kdaj se lahko vzpostavi prejšnje stanje: kadar je oškodovan širši družbeni interes. Ne izgovarjamo se, da to ni mogoče. Ne smemo se sprijazniti z izvršenimi dejstvi, ko so si mnogi prilastili pravice, ki jim ne pripadajo. Zdaj je trenutek, da se to uredi. Z lastninjenjem moramo začeti tako, kot se spodobi, čas pa bo pokazal, kdo je sposoben in kdo bo upravljal sedanji družbeni kapital.

Vsa razmerja med podjetji morajo biti jasna. Bilance podjetji so povsem nedvoumne: natančno se ve, kdo je komu kaj dolžan. Če pa je kdo kaj pridobil na osnovi Markovičevega zakona, se bo moral sprijazniti s tem, da to ne bo več njegovo.

Sprejem tega dopolnila je sprožilo tudi vprašanje razmerij v koaliciji. LDS in Združena lista temu nasprotujeta. Bo vaša stranka pri njem vztrajala?

Koalicijskim partnerjem smo povedali, da bomo vztrajali. Naše osnovno načelo je morala in poštenost. Mimo tega ne moremo iti. Če hočemo napraviti državo pravno, se moramo soočiti s časom, ko je bila zakonodaja nepravilna, nepoštena in nemoralna. Iz že omenjene labilnosti ustavnega sodišča se vidi, da je bilo negotovo. Če bi zavrnilo ta člen zakona, bi se odločilo napačno. To ne bi bilo dostojno pravnici državi.

Pogovarjal se je
Ivan Puc
„Slovenec“, 18. 6. 1993

Mogoče vas bo zanimalo vedeti, da

— da so slovenski naseljenci v severni Ameriki v zadnjem stoletju ustanovili med atlantsko in pacifiško obalo približno 100 župnij...

— da so v preteklem januarju medjugorski vidci takole potovali: Jakov je bil v Italiji, Ivan v Avstraliji. Vicka je bila v Zagrebu, Jelena v Združenih državah, Marjana pa v Švico; bili so deležni prikazovanj tam, kjer so bili...

— da je trenutno v Sloveniji približno 150 založb...

— da je Aleksander Karadorđević zahteval vrnitev nacionaliziranega posestva Brdo pri Kranju...

Mladika, Trst. št. 3

Milanu Kučanu predsedniku Republike Slovenije

(Nad. 1. str.)

reditvi na trgu pred parlamentom, ker naj bi Vi menda takrat imeli druge obveznosti.

Slovenija ni praznovala niti obletnice mednarodnega priznanja niti dneva sprejema v OZN. Kakšna je država, v kateri predsednik najde čas za spomin na dolomitsko izjavo, ne pa tudi za njen rojstni dan, dan državnosti? Oprostite, da nam Vaš letošnji „zatajitveni scenosled“ ni všeč.

V takoimenovani prisluškovalni aferi ste politično legitimirali tudi nacionalno izdajo in s tem pomagali vzpostaviti model ravnanja, v katerem skupni nacionalni in državni interesi ne uživajo takšnega varstva kot v vseh normalnih državah. Danes je nemoralno očitati novinarjem, da lastne državljane obveščajo o državnih skrivnostih, ko pa je to lahko nekaznovano (in to v pogovoru s tujci) počel član najvišjega državnega vodstva v mnogo usodnejših časih. Namesto da bi takrat obsodili storilce, ste postopek obrnili proti tistim, ki so jih bili razkrili.

Gospod predsednik, dolga leta ste bili in ste še vedno najbolje obveščena oseba v Sloveniji. K Vam se steka mnogo formalnih in še več neformalnih niti in kanafov, po katerih prihajajo informacije in odhajajo navodila. Bili ste informirani o aferah, kot so Elan, Zlobec, Slovin, HIT itd., vendar so bile Vaše javne in druge reakcije mnogo bolj obrnjene v zagovor tistih, ki so v zadnjih letih po Markovičevem zakonu pospešeno „lastninili“ osvobojeno Slovenijo. Danes so tudi mnogi Vaši nekdanji tovariši iz CK ZKS bogati delničarji in podjetniki, medtem ko brezposelnost raste in okradena podjetja propadajo. Nastajajo pa vzporedna podjetja, nekdanji skupni kapital se brezplačno preliha, skrit in opran denar pa se iz tujine vrača domov in kupuje stečajno maso. Pri tem se najde tudi kdo iz nekdanje (in večinoma tudi sedanje) politične elite, ki razlaga, da so to predvsem posledice osamosvojitve.

Spoštovani gospod predsednik, Vaše ravnanje v zadnjem času nas še mnogo bolj preseneča, ker smo večinoma od blizu spremljali Vaš prispevek k slovenskemu osamosvajanju in vseskozi zaupali, da sodelujete z iskrenim prepričanjem, in ne zato, ker sta bili na plebiscitu na voljo samo dve izbiri: biti za Slovenijo ali proti njej. Tako so verjeli tudi mnogi Slovenci, zato ste dosegli zmagovit izid na zadnjih volitvah. Ne znamo pa si razlagati Vašega današnjega ravnanja.

Leta 1990 ste dva dni (od 17. do 19. maja) kljub prošnjam in pritiskom odlašali s sprejetjem sklepa o ustavitvi oddaje orožja TO jugoslovanski vojski, kar je mogoče nedvoumno javno dokazati. V teh dveh dneh je bilo zaradi Vašega oklevanja odvzetih nekaj deset tisoč kosov orožja slovenske Teritorialne obrambe. S težavo smo ga potem del nadomestili z nakupi, kjer je bilo to pač mogoče. Danes poslanci vaše stranke in vaši najtesnejši sodelavci zastavljajo poslanska vprašanja, v katerih skušajo kriminalizirati življenjsko nujne samoobrambne ukrepe, ki so vsaj deloma popravljali tudi Vaše napake! Hkrati so zapiski s sej, kjer se je večinoma odločalo o teh zadevah, v Vaših rokah, Vi pa jih nočete odstopiti tistim, ki bi morali odgovarjati na poslanska vprašanja.

Pred letom dni je slovenski parlament sprejel zakon o odlikovanju častni znak svobode Republike Slovenije (Ur. list RS, št. 24/92), ki v tretjem členu določa:

„Odlikovanje se podeljuje:

— za junaštvo pri varovanju svobode Republike Slovenije;

— za izjemne zasluge pri uveljavljanju in obrambi samostojnosti in suverenosti Republike Slovenije;

— za osebo hrabrost in požrtvovalnost pri reševanju in varovanju človeških življenj in materialnih dobrin;

— za zasluge in osebni prispevek pri vzpostavljanju, razvijanju in kreptvi mednarodnih stikov, ki prispevajo k mednarodnemu priznanju in uveljavljanju Republike Slovenije;

— za zasluge na drugih področjih življenja in dela, ki so pomembna za suverenost in svobodo Republike Slovenije.“

Ko je šlo za podelitev tega odlikovanja tistim, ki so z velikim osebnim tveganjem in v življenjski nevarnosti resnično pripomogli k osamosvojitvi Slovenije, je bila izbira izredno stroga. Težko so se na seznam odlikovancev uvrstili nekateri pripadniki teritorialne obrambe in policije, čeprav se zavedamo, da brez njih ne bi bilo uspešne obrambe. Nekateri izmed njih pa so sploh ostali brez častnega znaka svobode.

Potem pa ste podelili najvišjo odliko — zlati znak svobode dr. Ljubu Bavconu, ki je bil dolgoletni član povojnega omejevalnega režima in sotvorec boljševisične jugoslovanske in slovenske kazenske zakonodaje, na podlagi katere je gnilo v jugoslovanskih in slovenskih zaporih nešteto političnih zapornikov. Po ustanovitvi Odbora za zaščito človekovih pravic leta 1988 ga je takratni CK ZKS pod vašim vodstvom aktiviral kot predsednika na hitro ustanovljenega Sveta za varstvo človekovih pravic pri takratni SZDL, ki naj bi zasenčil civilno družbeno gibanje z odborom na čelu. Ker je bil ta svet vsaj delno pluralistično sestavljen, je opravil tudi marsikatero dobro delo. Toda javni nastopi dr. Bavconu so bili po volitvah 1990 usmerjeni predvsem v opravičevanje krivic, ki so se bile zgodile v časih, ko je bil tudi sam del omejevalnega aparata. In kako si naj razlagamo njegov boj za človekove pravice v luči nagovarjanja polkovnika Ivana Bizjaka, enega izmed šefov varnostne službe JLA (na sam dan razglasitve slovenske države 25. junija 1991), naj sproži civilno tožbo proti Igorju Bavčarju in Janezu Janši, ker naj bi bila kriva za javno objavo slik in drugih podatkov o vodilnih kosovcih v Sloveniji (citirano po dnevniku Delo).

Zlati častni znak svobode ste podelili tudi dr. Janku Pleterškemu, ki je dejavno sodeloval pri ustavljanju in zaničevanju osamosvojitvenih procesov v Sloveniji. Vztrajal je na tezi, da Slovenija brez Jugoslavije ne more preživeti. Proslavljal je bivšo Sovjetsko zvezo, brez katere po njegovem ne bi bilo nobene slovenske, še posebej ne Nove revije. Na koncu je tistim, ki bi si upali razdirati Jugoslavijo, zagrozil z domnevno italijansko politiko, ki naj bi nasproti samostojni Sloveniji uveljavile starojugoslovanske meje.

Zmotna mnenja in oportunistična politika niso nekaj neznanega in nekaj nedopustljivega, seveda pa je po naši sodbi nedopustno takšne ocene in takšno politiko, ki jo je povzročila zgodovina, demokratične volive in vojna za slovensko samostojnost, počastiti z odlikovanjem, ki je bilo ustanovljeno za najvažnejše prispevke pri osamosvajanju slovenske države.

Prosimo, gospod predsednik, da javno pojasnite, na katerem odstavku tretjega člena zakona o odlikovanju zlati častni znak svobode RS temelji Vaša odločitev, da podelite najvišje namensko odlikovanje vašima sopotnikoma iz komunističnih časov, dr. Bavconu in dr. Pleterškemu.

Zaradi vsega navedenega Vam, gospod predsednik, spodaj podpisani prejemniki zlatega častnega znaka svobode vračamo odlikovanja.

Ivan Bavčar, dr. France Bučar, Janez Janša, Jelko Kacin, dr. Dimitrij Rupel, Lojze Peterle „Slovenec“, 23. junija 1993

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Naša pesem je naslov zborovskega tekmovanja, ki so ga začeli prirejati leta 1970 v Mariboru vsaki dve leti. Zdaj so ga preselili v Ljubljano in bo prevzel naslov mednarodno tekmovanje. Letos se sodelovalo na njem 22 zborov z osemsto pevci iz Slovenije in zamejstva. Vsak zbor je moral pripraviti tudi po eno obvezno skladbo in še novitete: Prava pesem Jakoba Ježa, VI. kantata Pavleta Merkuja po Mariju Kogoju in Ne najdem domov Ambroža Čopija. V žiriji so bili muzikologi Igor Švara, Jernej Habjan, Klavdij Koloini in dr. Edo Škulj.

DUNAJ, Avstrija — Slovo od Jugoslavije je bil naslov filmskega festivala, na katerem so vrteli filme iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Jugoslavije. Iz Slovenije so vrteli Ljubezen po romanu Marjana Rožanca in Moj ata, socialistični kulak Matjaža Klopčiča in Toneta Partljiča.

LJUBLJANA — Miladojka Youneed je bila leta 1990 izbrana kot najboljša jugoslovanska glasbena skupina in je takrat izdala ploščo Bloodylon. Zdaj so izdali kaseto in lasersko ploščo z naslovom Jungle, ki jo bodo predstavili na veliki koncertni turneji s tridesetimi nastopi po celi Sloveniji.

LJUBLJANA — Umril je 74-letni filmski režiser Franc Štiglic, ki je posnel, med drugimi, filme Ne joči, Peter, Pastirci in Tistega lepega dne. Posnel pa je tudi dokumentarec o generalu Rupniku in vojnih grozotah „domačih izdajalcev“ (da ne bo pomote: mišljene so protikomunistične sile). — Umril je tudi slavist akad. prof. dr. France Bezljaj (82), Prešernov nagrajenec, član SAZU in mnogih slavističnih ustanov izven Slovenije.

LJUBLJANA — V Hali Tivoli so imeli svoj festival pripadniki Hare Krishne. Mednarodno gibanje za vest Krishne v Sloveniji je pripravilo nastop s koncertom bhajan glasbe, predavanje Zadnja postaja na poti osvobajanja jaza in rock koncertom Mantra Rock Dance.

LJUBLJANA — Stavba na Poljanskem nasipu, bolj znana kot Cukrarna, ima zapleteno preteklost, še bolj pa bodočnost. Najprej sta v njej živila (in umrla) pesnika Dragotin Kette in Josip Murn, po drugi svetovni vojni pa prišla v državne (družbene) roke, kjer so uredili 24 stanovanj. Vselili so se predvsem delavci iz drugih republik Jugoslavije in nekateri ljubljanski klošarji („cirujas“, po argentinsko). Leto 1990 so jo dali v roke podjetju Mercator Investa, ki naj bi jo preuredilo v sodoben poslovni objekt. Po zapletenih procesih in likvidaciji Investa je spet prišla v last občine ter potem pod zakon o denacionalizaciji. Prijavil se je namreč njen bivši lastnik Hubert Košler, ki pa se bo moral odločiti, kaj in kako s stavbo, ki je del slovenske preteklosti in sedanjosti.

MARIBOR, LJUBLJANA — Obe slovenski univerzi sta pripravili načrt za meduniverzitetni prevajalski institut v okviru projekta Tempus. Univerzi kandidirata za graško in strasbourško univerzo ter brusejskim prevajalskim institutom.

BOVEC — Predsedstvo FNNPE, federacije narodnih in narodnih parkov Evrope, je zasedalo v Bovcu. V federaciji je združenih okoli dvesto parkov, ki so pripravljali predloge vladnim in nevladnim ustanovam za spremembo zakonodaje in vodstvom parkov za tesnejše sodelovanje. Federacija bo imela svoje zasedanje letos na Škotskem.

GORIČANI, Hrvaška — Na hrvaškem mejnem prehodu so cariniki ustavili tovornjak s cilindri, bati in drugimi deli za dvotaktno motorje tovarne motorje Tomos iz Kopra. Papirji so kazali, da prihajajo deli iz Makedonije, vendar so cariniki ugotovili, da je dokumentacija ponarejena: v resnici so

prihajali iz Novega Sada, za katerega seveda velja gospodarski embargo. Sicer pa je bil to prvi tovrstni primer v Goričani z blagom, namenjenim v Slovenijo.

LJUBLJANA — Izšel je album Slovenske filmske zvezde. Šest avtorjev je zbralo 37 slik igralcev in igralk, ki so nastopali v slovenskih filmih ali bili slovenskega pokolenja. Predstavljeni so s celostransko sliko ter s podatki o filmografiji.

KOPER — Iz kopskega pristanišča je spet odpeljal promocijski vlak v München. To je oprtni vlak, na katerega so naložili šestnajst tovornjakov s priklopniki, ki so namenjeni v Zahodno Evropo. V pristanišče ladje pripeljejo tedensko 480 tovornjakov. Cilj železnice je, da bi vsaj tretjino teh prepeljali na tak način v razne kraje Evrope. Zaenkrat vozi na progi Koper-München (dvakrat na dan; zaseden je več kot polovično) in na progi Ljubljana-Budimpešta.

TREBNJE — Svojo prvo obletnico kot mesto je Trebnje proslavilo z večdnevni programom, imenovanim Iz trebanjskega koša '93. Osrednja prireditev je bila na nedeljo, 27. junija, ki so jo imenovali Baragov dan in je slovesno mašo bral nadškof Alojzij Turk, metropolit dr. Alojzij Šuštar pa je v Mali vasi odprl spominsko sobo misijonarja med Otavani in Očipveji.

SLOVENJ GRADEC — Na 12. kongresu gasilcev Slovenije se je zbralo čez 200 njihovih delegatov, na parado pa jih je prišlo 3.600. Njihov poveljnik je rekel, da se slovenski gasilci lahko na strokovni ravni mirne vesti primerjajo s kolegi iz Nemčije, Švice ali Avstrije in drugih držav. Tudi s tehnično opremo ni prevelikih problemov, zato pa so velike razlike v zakonodaji in financiranju.

LJUBLJANA — Pri založbi Krpan je izšla knjiga dr. Petra Krečiča Plečnikovi kelih, v katerih je zapisanih, fotografiranih in dokumentiranih 41 kelihov. Najstarejši je Andrejev kelih iz leta 1913, zadnji pa 1956. Kljub temu pa je moralo biti kelihov veliko več, saj hrani Arhitekturni muzej skic in načrtov za čez 150 cerkvenih posod. Mnogi so znani le po fotografijah, posod samih pa ni najti. Verjetno jih je tudi po tujini raztresenih nekaj desetih (Praga, Bosna, itd.).

LJUBLJANA — Neki potnik na relaciji Skopje-Ljubljana je bil presenečen, ko je zvedel, da je letalo Adrie Airways preletelo srbsko ozemlje, kar naj bi bilo po mednarodni organizaciji za civilno letalstvo prepovedano. Pri Adriji so potem razložili, da je njihova družba bila zadnja, ki je prenehala izogibati se vojnim območjem in leteti daleč naokoli, s čimer so bili stroški višji za 25 minut letenja. In še to, da mednarodna organizacija ne prepoveduje preletavanja srbskega ozemlja, pač pa pristajanje letal na letališčih.

NOVICE S PRIMORSKE

NABREŽINSKA GODBA je gostovala v nizozemskem Antwerpnu, kjer je nastopalo še 32 drugih pihalnih skupin. Predstavili so se kot godba slovenske manjšine in na progi 4 kilometrov igrali slovenske koračnice. Zaradi bolezni kapelnika Stanka Misleja je godbo vodil prof. Sergij Graton.

10 GORIŠKIH SLIKARJEV je razstavljalo v galeriji Katoliške knjigarne v Gorici. GORIŠKI KINOATELJE je predstavil 8. film Video Monitor, na katerem je bil pregled najnovejše filmske in TV proizvodnje. Prikazali so dva celovečerna filma (Ko zaprem oči Francija Slaka in Zrakoplov Jureta Pervanje), več televizijskih produkcij (med njimi Predsednik Anton Tomašič in Gospodična Mary Matjaža Klopčiča), po-

Osebne novice

Krsti: Dne 26. junija je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Andrej Kržišnik, sin cont. Lojzeta in Lucije roj. Mustar. Botrovala sta Marta Mustar in Janez Kržišnik. Krstil je delegat dr. Alojzij Starc.

V Hurlinghamu je bil v soboto, 26. junija, krščen Kristjan Gabriel Venosi, sin Gabrijela in ge. Mirjam roj. Keber. Botra sta bila Oscar in ga. Kristina Boh, San Martín.

V nedeljo, 27. junija je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Ignacij

Nikolaj Mežnar, sin Ivana in Sonje roj. Štefe. Botra sta bila Andreja Štefe in Matjaž Ravnik. Krstil je dr. Jure Rode.

Srečnim družinam iskreno čestitamo!

Smrti: V Capitalu je umrl inž. Jože Rezelj (63); v Munro ga. Marija Amon (89); v Ramos Mejiji Vencelj Dolenc (70); v Slovenski vasi pa ga. Helena Jemec roj. Dremelj (96), v Ramos Mejiji France Triller (87). Naj počivajo v miru!

Biserna poroka: Niko Tomc in žena iz ZDA sta 7. maja praznovala v krogu svoje družine 60-letnico skupnega življenja. Dolga leta sta naša naročnika. Za zvestobo se jima zahvalujemo in jima iskreno čestitamo k lepemu in redkemu jubileju.

Tone Glavič — 90-letnik

Skoraj neopazno in tiho je Tone Glavič na svojem domu v krogu sorodnikov obhajal svoj 90. rojstni dan. Rodil se je v Draški vasi tik ob reki Krki blizu Šmihela pri Žužemberku.

Že leta 1928 se je odločil, da gre v Argentino in s tem reši kmetijo. Zapustil je svojo mlado ženo ter majhna otroka in odšel iskat sreče v svet. Trda je bila. Z žalostjo pripoveduje, kako težka so bila tista leta. Imel pa je srečo in se kmalu zaposlil pri gradnji podzemne železnice.

Lepi spomini ga vežejo na pokojnega Jožeta Kastelica, njegovega sovaščana, Neštetokrat sta se srečavala in si tudi skupaj kuhala. Največkrat „puchero“. Bil je namreč g. Glavič eden izmed prvih njegovih sodelavcev pri razpečevanju in raznašanju Duhovnega življenja.

Za staronaseljence niso bila leta med komunistično revolucijo v Sloveniji in po prihodu beguncev novonaseljencev v Argentino nič kaj prijetna. Komunistična propaganda jih je slepila in marsikaterega tudi zaslepila. Mnogi pa so vedeli, kje je njihovo mesto. Eden izmed njih je bil z vso gotovostjo tudi naš jubilar.

Vedno nasmejan, vljuden in ustrežljiv, vendar nepopustljiv. Globoko veren in odločen v svojih katoliških načelih je takoj videl vso podlost in pretkanost komunističnih propagandistov.

Leta 1952 se je napotil v Slovenijo z namenom, da pripelje s seboj v Argentino svojo družino. Posrečilo se mu je. Prišla je njegova žena s tremi hčerami; na veliko žalost pa je moral doma pustiti sina, ki je bil še vezan na vojaško službo. Računali so, da pride po odsluženju vojaščini za njimi. Res je prišel, toda po 34 letih le na obisk.

Ko so začeli prihajati novonaseljenci, sta skupaj z msgr. Hladnikom skrbno čakala nanje in tudi prva poiskala med njimi g. Košička, ki je bil tudi njegov ožji rojak.

Še drugo izredno praznovanje so imeli pri Glavičevih: mirno in tiho, kot sta tiha Tone Glavič in njegova žena: diamantno poroko, to je 65-letnico.

Ob dveh tako visokih jubilejih, ki sta jih srečno dočakala, jima obema čestitamo in iz srca želimo, naj ju Bog še dolgo ohrani v krogu svojih dragih v zdravju in zadovoljstvu!

M. N.

Vinko Beličič — 80-letnik

Vinko Beličič je zagotovo eden izmed najplodovitejših literarnih ustvarjalcev v našem zamejstvu. V Trstu živi in deluje od leta 1945, ko se je ob zmagi komunističnega režima umaknil iz rodne Slovenije in začel poučevati slovenščino na tržaškem slovenskem liceju. Letos praznuje okroglo življenjsko obletnico — 80 let. Ob tej priliki je Društvo slovenskih izobražencev za zaključek svoje sezone priredilo poklon, večer v Peterlinovi dvorani.

Mladika in knjižnica Dušana Črneti sta skupaj izdali ponatis Beličičeve pesniške zbirke Bližine in daljave, ki je bila prvič izdana pred točno dvajsetimi leti. Letošnji večer je povezoval Saša Martelanec, ki je Beličiču izrazil zahvalo za njegove knjige, v katerih je Beličič prikazal vsaj dva aspekta te dobe, in sicer slovensko medvojno tragedijo s finalom v Kočevskem Rogu ter obdobje, ko so se Slovenci po vojni iz Trsta izseljevali in se za vedno poslavljali od Evrope.

Prof. Ester Sferco se je dotaknila Beličičevega pesniškega dela in sveta njegove lirске poezije. Poudarila je izvornost osebnega pristopa k stvarnosti, predvsem pa etični imperativ, človeško pokončnost ter zvestobo sebi in svojim načelom, ki so stalnica Beličičevega opusa.

Za mikrofonom pa so se zvrstili tudi drugi, da bi slavljencu čestitali: tako državni sekretar za Slovence po svetu dr. Peter Vencelj in Boštjan Kocmur, ki je Beličiču čestital v imenu argentinskih Slovencev in njihovega društva v Ljubljani.

V svojem posegu se je slavljencem zahvalil za tako lep in občuten poklon ter predstavil svojo najnovejšo — in zadnjo, saj se je po njegovih besedah njegov krog zaključil — knjigo Leto odmrznitve, iz katere je prebral odlomek.

MALI OGLASI

Se je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejantra Igljič Šef.** Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 **Proyectos de Informática S.A.** - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713 **NEVESTE - 15 LET:** Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psichoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes oseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar**. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

PRIJAVA ZA NOVI Slovenski telefonski imenik

- SLOGA bo ob svoji 40-letnici izdala že sedmo izdajo SLOVENSKEGA TELEFONSKEGA IMENIKA.
- Razdelili ga bomo tudi sedaj brezplačno v 3.500 izvodih med rojaki v Argentini, Sloveniji in drugod po svetu.
- SLOVENSKI TELEFONSKI IMENIK je najpopolnejši seznam slovenskih industrijalcev, trgovcev, obrtnikov in profesionalcev v Argentini, zato v njem ne sme manjkati Vaše ime.
- Vabimo vse naše podjetnike in profesionalce, da se priključite z oglasom podobne oblike kot vprejšnji izdaji in opozorite ter povabite k temu tudi vaše prijatelje in znance. Več ko nas bo, bolje se bomo predstavili rojakom tukaj, doma in po svetu.
- Cena najmanjšega oglasa — 3 vrstice — je \$ 30.-, vsaka nadaljna vrstica stane \$ 20.-. Besedilo sporočite osebno ali po telefonu v SLOGO. Ker gre imenik po vsem svetu, priporočamo, da sestavite oglase v slovenščini ali vsaj dvojezično.
- Objava v osebni delu telefonskega imenika je brezplačna. Vabimo vas, da nam čimprej sporočite svoj priimek in ime ter telefonsko številko. Prosimo, da potrdite objavo tudi tisti, ki ste že bili v prejšnji izdaji.

SLOGA - Bmé. Mitre 97 - 1704 Ramos Mejía - Tel. 658-6574 / 654-6438 / 656-6244

V SLOGI JE MOČ!

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

OBVESTILA

NEDELJA, 4. julija:

Odbor staršev Rožmanove šole vabi vse starše na predavanje o „Srčni kulturi otrok“ po sv. maši.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi Koline.

PONEDELJEK, 5. julija:

Seja zveznih odborov SDO in SDO ob 20. uri v Slovenski hiši.

SREDA, 7. julija:

Sestanek ZSMŽ ob 16 v Slov. hiši. Predavanje dr. Nataše Krečičeve.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario: **Eslovenia Unida**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

ČETRTEK, 8. julija:

Seja ožjega odbora Zedinjene Slovenije ob 20. uri Slovenski hiši.

Previdena s tolažili sv. vere je 27. junija 1993 v Gospodu za vedno zaspala po 89. letih družini in bližnjim posvečenega življenja naša dobra mama, stara mama in teta, gospa

Marija Amon roj. Loboda

K večnemu počitku smo jo položili 28. junija t. l. na pokopališče Olivos, kjer skupaj s svojim možem Milanom, bivšim poveljnikom gorenjskih domobrancev, čaka vstajenja.

Globoko hvaležni smo vsem, ki ste jo v tolikem številu prišli kropiti in jo spremlili na njeni zadnji poti. Posebno zahvalo izrekamo dr. Juretu Rodetu za sv. maše ob krsti in za vodstvo pogreba; g. Matiju Borštarnju za zvesto prinašanje duhovne tolažbe v njeni dolgi bolezni in molitve ob krsti. Bog povrni dobrim sosedom Šenkovič za vse prijateljske obiske in pomoč; iskrena hvala družini Ireneja Markeža in ge. Ani Jesenovec za vso skrb, ki so jo posvečali pokojnici v njeni bolezni. Spominjajmo se je v molitvi in ohranimo jo v blagem spominu.

Žalujoci: **Marjan, Janez in Peter**, sinovi z družinami,
Marjan Loboda, nečak z družino
in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Slovenija, Nemčija

Vsem znancem sporočamo, da nas je 25. junija v 96. letu starosti zapustila naša draga mama, stara mama in prastara mama, gospa

Helena Jemec roj. Dremelj

Zahvaljujemo se Janezu Petku CM za opravilo pogrebne maše in pogreba, Fr. Pauliču CM in Jaku Barletu CM za obiske in obhajila med njeno boleznijo. Zahvala tudi vsem, ki so drago pokojnico prišli kropiti in jo spremlili na zadnji poti. Priporočamo jo v molitev.

Žalujoci: v Argentini: sin **Stane** z ženo **Rezko** roj. Zajc,
hčerka **Mari** vd. **Zabukovec**;
v Kanadi: sin **France** z ženo **Evo** roj. **Wainzaver**,
hčerka **Joži** z možem **Karlom** Zajc
ter 17 vnukov in 22 pravnukov
in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Kanada, Rudnik pri Ljubljani.

„Jaz sem Vstajenje in Življenje...“

Z žalostjo sporočamo, da je 26. junija odšel k Bogu naš ljubljani mož, brat in stric

Vencelj Dolenc

Sprejmi ga, Bog v svojo ljubezen za vse, kar je doživel za svoj narod.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga prišli kropiti, darovali cvetje in ga spremlili na zadnji poti v cerkev in k zemskemu počitku na pokopališče Villegas. Posebna zahvala župniku Jožetu Škerbcu za poslednje sv. maziljenje, pogrebni obred s sv. mašo in tolažilne besede; g. Danijelu Vrečarju SDB za somaševanje, msgr. dr. Juretu Rodetu za obiske v bolnišnici in molitve ob krsti, enako tudi prelatu dr. Alojziju Starcu in župniku Jorgeju Blancu; za poslovlilni nagovor ob odprtem grobu dr. Stanku Kocipru in lic. Ivanu Korošču za iz Slovenije poslano besede ter družini L. Mehleta za vso pomoč.

Žalujoci: žena **Neda** roj. **Vesel**,
sestra **Julka** por. **Samsa** z družino
svak **Aleš** **Demšar** z družino
in ostali sorodniki

Buenos Aires, ZDA, Virmaše-Škofja Loka.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno novico, da nam je 25. junija 1993 umrl naš dragi

inž. Jože Rezelj

Pokopali smo ga 26. junija 1993 v družinski grob na pokopališče v San Martinu.

Izrekamo prisrčno zahvalo njegovemu prijatelju župniku Janezu Langusu za duhovno pomoč in tolažbo v bolezni ter msgr. dr. Juretu Rodetu, ki je Jožetu ves čas stal ob strani, opravil pogrebno sveto mašo in ga tudi pokopal.

Zahvala tudi vsem številnim rojakom, ki ste se od njega poslovili z molitvijo in petjem.

Žalujoci: Inge, žena
inž. **Tomaž**, lic. **Pavle** in **Martin**, sinovi
Milka por. dr. **Pezdirc**, sestra
Lojze, brat
z družinami in ostalo sorodstvo

Argentina, Slovenija, ZDA, Kanada, Španija